

ԱՐԱՄ ՍԱՖԱՐՅԱԼ

հաղափական վերլուծաբան, բանասիրական գիտությունների թեկնածու

Հայերիս ներդրումը Ուկրաինայի եւ Բելառուսի ազատագրության գործում

Պատմական գիտությունների դոկտոր Կլիմենտ Գարուբունյանը 44 տարի Եւրոպայի ազատագրության շարժման ակտիվ մասնակց էր... 1943թ. օգոստոսին Կուրսկի ահեղ ճակատամարտի արդյունքում ազատագրվեց...

14 ամիս

1943թ. օգոստոսին Կուրսկի ահեղ ճակատամարտի արդյունքում ազատագրվեց հարկով հազարավոր Այդ ազատագրումով ավարտվեց Կուրսկի ճակատամարտը... Միայն Ուկրաինայի ազատագրումը դառնալից 14 ամիսների ընթացքում մի քանի ռազմաճակատների համատեղ ուժերով համառ հարձակողական մարտեր...

Հայերը, որոնք հնագույն ժամանակներից ապրել են Ուկրաինայի տարածքում, հակաֆաշիստական դիմադրությանը մասնակցող մյուս ազգերի ներկայացուցիչների հետ փառավոր էջեր են գրել...

Մի քանի սլյալ Բելառուսի ազատագրության մասնակցներից, եւ կրկին Կլիմենտ Գարուբունյանի ուսումնասիրությունների հիման վրա: Բելառուսի ազատագրման մարտերին մասնակցել են ավելի քան 50 հազար հայեր, նրանցից 15 հազարը զոհվել է մարտերում: 1944թ. գարնանը եւ ամռանը ծավալվել են Բելառուսի ազատագրման համար գլխավոր մարտերը: Օգոստոսի 29-ին այստեղ եւս վերականգնվել է խորհրդային ղեկավարման սահմանը: 11 հայ էր... Միության հերոսի կոչմանն է արժանացել այդ մարտերում գործած սխրամների համար: Նրանցից հասկալի արժանապատիվ է Բելառուսական ռազմաճակատի 13-րդ բանակի 15-րդ հրաձգային կորպուսի 4-րդ հրաձգային դիվիզիայի հրա-

Հայրենական զորքերում սարած Մեծ հաղթանակի օրը մենք մենք Ուկրաինայի, Բելառուսի եւ Բալթյան երկրների ազատագրման 70-ամյակը: Եկող տարի նվաճված Մեծ հաղթանակի 70-ամյակին ընդառաջ այս տարին նվիրված է այդ զորքերի հրադարձությունների արժեւորմանը եւ միաժամանակ սեղեկագրական առիթ է բնանակելու այն դրամատիկ օրերին գործած սխրամների մեջ... 10 օր առաջ Կուրսկի ֆաղափում հավաքվել էին մայրերը խորհրդային Միության բոլոր հանրապետություններից հավաքված զորքերի վեներաններ, լրագրողներ, հասարակական կազմակերպությունների ղեկավարներ, արվեստագետներ՝ ընդամենը ավելի քան 500 մարդ: Այս մեծ միջոցառման նախապատրաստումը այսօրվա սերունդներին փոխանցելն էր Ուկրաինայի եւ Բելառուսի ազատագրման հորեղանի զորքերի խորհուրդը, իսկ ֆաղափական իմաստով փորձել դրական տոնայնություններով նուկրաինական ներհաղափական լարվածությանը: Թե որքանով հաջողվեց այդ վերջին խնդիրը, լուրջ սեղեկագրական առիթ էր բնանակելու նաեւ մերօրյա սերունդների վերաբերմունքը այդ զորքերի նկատմամբ:

Մեծ հաղթանակի մերօրյա հնչողությունը

1-ին Մերձբալթյան ռազմաճակատի շարժման հրամանատար մարշալ Բաղդամյանը եւ շարժման Կուրսկի ճակատում են սեղանի վրա: 1944 թ.

մանասար գեներալ-մայոր Անդրանիկ Ղազարյանի անունը: Բելառուսի ազատագրման հերոսական զորքերի մեջ ոսկե տառերով է գրված առաջին Մերձբալթյան ռազմաճակատի հրամանատար, այն ժամանակ բանակի գեներալ Գրիգորյանի անունը: Այդ նրա գլխավորած Գորոդկայան հարձակողական գործողության արդյունքում խորհրդային զորքերը ջախջախեցին ֆաշիստների դիմադրությունը Նեյելից արեւմուտք եւ հարավ-արեւմուտք: Հայ եւ բելառուս զորքերի մասնակցների համատեղ ջանքերով վեր են հանվել ավելի քան հազար հայերի անուններ, որոնք կոչվել են զորքերի անուններով եւ զուգահեռաբար: Մեծ հաղթանակի կառը մեր օրերի հետ

Մեծ հաղթանակի կառը մեր օրերի հետ

Այսօր՝ Մեծ հաղթանակի 69-րդ տարեդարձի օրերին, մի նոր ջրբաժան է առաջացել զորքերի հիշատակի այդ դրվագի արժեւորման կողմնակիցների եւ հակառակորդների միջև: Վերոհիշյալ ջրբաժանի մի կողմում մարդիկ են, ովքեր աշխարհահայացային վերաբերմունք ունեն Մեծ հայրենականի հիշատակի մասին: Այդ կողմի մարդիկ հստակ հասկանում են, որ զորքերի մասնակցությունը թելադրում է նույն ճակատագիր ունեցած ազգերի համախմբում, միասնական զորքերի թեմանու դեմ հանում ընդհանուր արժեքների զուգահեռության եւ որ այդ

անցած բան համարելով մեր զորքերի սխրամը, Արցախյան ազատամարտում հայկական կազմակերպված դիմադրությունը եւ հաղթանակն ուղղակի անհնար կլինեին: Մանավանդ բուն Լեռնային Ղարաբաղում:

Ուկրաինայում ծավալված վերջին ֆաղափական իրադարձությունների ֆոնին, մեր նշանավոր վերլուծաբաններից մեկի դիմումը դիտարկմանը, ձեռնարկվեց հակառակական իշխանություն: Պատմական Մոսկվայի եւ Պատմական Կիևի հարաբերություններում առաջին անգամ հետաքրքրական դասարանական մեջ առաջացավ խորը ճեղքվածք: Նաեւ դա հիմք է սկսել մեր հայրենի վերլուծաբան Գաղիկ Գարուբունյանին խոսելու «Սառը զորքերի 2»-ի մասին: Արեւելասլավոնական ֆաղափական դասարանական առաջացավ ներքին ճեղքվածք, որը հանգեցրեց Ուկրաինայի տարբեր մասերի միջև թափված հակասությունների սրմանն ու մերկացմանը: Ֆաշիստական լծից ազատագրման 70-ամյակի տարում եր-

կու հարեւան ղեկավարները՝ Ուկրաինայի եւ Բելառուսը բոլորովին տարբեր կացությամբ են ներկայանում եւ դիմագրվում են միմյանց բոլորովին ոչ մեկ մարտահրավերների:

Որքանով են կենսունակ Մեծ հաղթանակի դասերը

Եվրասիական ինտեգրացիայի գործընթացի կողմնակիցները իրավացիորեն կարծում են, որ Հայրենական մեծ զորքերում սարած զորքերի հաղթանակն այսօր հետխորհրդային տարածքի ժողովուրդներին համախմբող ամենավառ համատեղ հիշողությունն է: Այս գաղափարի կողմնակիցներն անհանգիստ են, որ եթե չգործադրվեն լրացուցիչ ջանքեր եւ մեր երիտասարդ ու զորքերի սերունդները չսեղեկագրվեն Մեծ հաղթանակի մանրամասների մասին, ասեմք, մեկ սերունդ հետո, զորքերից այդ իրադարձության կենսական նշանակությունը կարող է թուլանալ եւ մարել: Ես եւ իմ շատ վերլուծաբան գործընկերներ հետխորհրդային ղեկավարներում համոզված ենք, որ այդ հիշողությունը արժե վառ դասերի եւ փոխանցելի հաջող սերունդներին եւ դրա համար չարժե խնայել ջանքեր: Շատ կարեւոր է, որ արժանի հակառակորդ զորքերի բոլոր այն փորձերին, որոնք ուղղված են Մեծ հաղթանակի հիշողության նստեցմանը, ինչպես նաեւ տարբեր երկրներում կատարվող փորձերին՝ ռեֆորմի եւ թափանցիկ եւ իրավապահային դասերում ու արդյունքները: Աշխարհափառական եւ ֆաղափական այն բախումը, որի ակունքներն ենք մենք այսօր, մեծ գաղափարային է, իբր վերափոխակերպվելու եւ իբր այսօրվա աշխարհը մայրելու 70-ամյա զորքերից զրկվածներին: Իրականում, սակայն, այդ կոչերը ոչ այլ ինչ են, եթե ոչ գաղափարախոսական դիվերսիա՝ թուլացնելու համար միասնական հիշողությամբ համախմբված տարբեր ազգերի ներկայացուցիչներին: Մոսկվայի Կարմիր հրապարակում այսօր անցնող զորքերի ողջ վեներանների կերպարը Եւրոպայում է ուսուցանել, որ մենք անողորմ ենք եղել, երբ համախմբվել ենք ընդհանուր թեմանու դեմ զորքերում: Թե ինչպես այս ձեռնարկումը կրեկվի կոնկրետ ֆաղափական իրադարձություններում, Եւրոպայում է հետաքրքրել Մեծ հաղթանակի հիշողությունը վառ դասերին ու դրա հակառակորդներին՝ նրանց մեղքերում, խոստումն ու գործերում:

ՎԱՐՈՒԹԱՆ ՊՈՂՈՍՅԱԼ

Միջազգային շահ կառուցողներ կան, որ ավելի հաճախ սարքեր գերտերությունների, լոբբիստական կազմակերպությունների, երբեմն անգամ անհասների օգտին են ծառայում...

վել գլխից վերե թռչելու, այլ ընտրվել են համեստ, ընդհանրական թեմաներ: Երբեք է, այդ թեմաների դարազայուն էլ Ադրբեջանը ինքն ավելի շահ անելիք ունի, քան այդ մասին նախագահողի դիրքերից խոսելու...

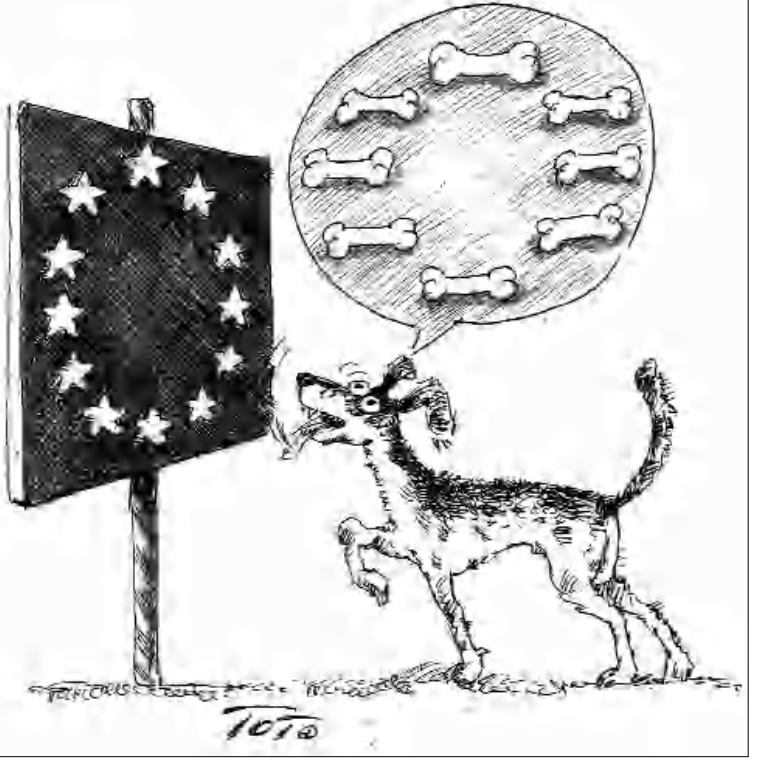
Միեւնույն ժամանակ, գաղտնի իր բաժինն ունի Ադրբեջանական առաջնահերթություններում: Երբ այդ երկրում լրագրողներին հետաքննում ու ձերբակալում են կոռուպցիան բացահայտող նյութերի հրատարակման համար, դարձվում է,

կարելի է ունենալ ժողովրդավար փառաբաններ ու սեփական իրավունքներն իրացնող երիտասարդություն՝ զարմանք առաջացնելով:

Որոշ երկրներ Եվրոպայի խորհրդի նախարարների կոմիտեում նախագահած երկիր Հայաստանի արտոնարտերի արժեքը 30-ից 33 Ազգային ժողովում հարցու-դասախոսականի ժամանակ անդրադարձել էր Ադրբեջանի առաջնահերթությանը: Պատասխանում էր, թե վերջին օրերին Ադրբեջանում մի շարք հասարակական կազմակերպությունների ներկայացուցիչներ են ձերբակալվել, մեղադրանքներով ու ծեծկռուտի ֆոնին արդյո՞ք Հայաստանը չի՞ դատարարվում բարձրագույնը այս խնդիրը եւ ի՞նչ գործողություններ է ծրագրում իրականացնել:

Ձեռք, որ կերել է բովանդակությունը... Ադրբեջանի օրինակով

դարձել է Եվրոպայի խորհուրդը, որտեղ լոբբիստական դրսևորումները մոռացնել են սվել ինչ-որ մարդու իրավունքները, այնպես էլ իրավունքի գերակայությունն ու ժողովրդավարությունը: Ով ասես մարդու իրավունքներից չի խոսում Եվրոպայի խորհրդում, իսկ խորհրդարանական վեժաժողովում ընդհանրապես մարդու իրավունք առնել-ծախելը սովորական երևույթ է:

Եվրոպայի խորհրդի նախարարների կոմիտեում երկրները նախագահում են հերթով, ու մայիսի 14-ից նոյեմբերի 13-ը հերթականն այդ շարքում Ադրբեջանն է, որին արդեն համընդունաբար նախագահությունը Վիեննայում մայիսի 6-ին Եվրոպայի խորհրդի նախարարների կոմիտեի նիստի ավարտին: Նախագահող Ավստրիան այդպիսով ավարտեց Եվրոպայի խորհրդի կոմիտեում նախագահությունը՝ այն համընդունաբար Ադրբեջանին:

Եվրոպայի խորհրդի նախարարների կոմիտեում նախագահող Ադրբեջանը կոռուպցիայի դեմ դառնալու արձանագրությանը, որ հունիսի 30-հուլիսի 1-ին Բաքվում կազմակերպելու է այդ թեմայով բարձրաստիճան մասնակցությամբ համաժողով:

Ինչպես ասում են՝ փող Ադրբեջանում ունի, ուրեմն եւ այսօրինակ միջոցառումներ, որոնքից Ադրբեջանում ծրագրել են անցկացնել ոչ ավել, ոչ դրամայի մոտ 10 հաս, կլինեն հարուստ ու ճիշտ ներկայացված՝ բովանդակության հետ առանց որոշակի առնչության:

Որ Ադրբեջանում իր նախագահության վեց ամսում ուզում է դառնալ կոռուպցիայի դեմ, սոցիալական կայունության ու խոցելի խմբերի համար մարդու իրավունքների հասանելիության հարցերով զբաղվել՝ թող հաջողի: Բայց երբ Ադրբեջանի նման երկիր կողմից հայտարարվում է մասնակցություն բազմազանությամբ աչքի ընկնող հասարակության համախմբման, «Ոչ ասելություն սերմանելու» եւ սկզբից աջակցության կարելու, հետո էլ՝ թե

Նախաձեռնող արձագանքի համաձայն, այդ մասին բարձրագույնը են հենց Եվրոպայի խորհրդի նախագահողները: Վերջին օրերում, ըստ արտոնարտերի, Եվրոպայի խորհրդի Մարդու իրավունքների համընդունաբար երկու հայտարարություն է արել, որ հիմնարար ազատությունների, հասկալի խոսքի ազատության եւ ընդհանրապես մարդու իրավունքների ոլորտում վիճակը Ադրբեջանում վատթարացել է:

«Հայաստանում, անհանդուրժողականության, խտրականության դրսևորումները Ադրբեջանում սովորական երևույթ են դարձել: Ես կարծում եմ, որ նման երկիր ոչ միայն նախագահությունը Եվրոպայի խորհրդում, այլ նաեւ անդամակցությունը դառնալու է այդ կազմակերպությանը», հայտարարել էր Նախաձեռնողը:

Այս ամենը վկայում է, որ Եվրոպայի խորհրդում, ինչպես մի քանի այլ ընդգրկված, աճած-սերժած, երբեմն էլ գերաճ սված կառույցներում, ձեռք կերել է բովանդակությունը:

ՀՈՎԻԿ ԱՅՅԱԼ

Սեղեր եւ սրբեր

Կանգնեն շահ սարիներ, եւ Արցախն ազատագրած բազմաթիվ հայ զինադասեր, զինվորներ, բժիշկներ, կանայք, երեխաներ, հայեր, ինչ-որ դաշի սակ կիսեմ այն օրը, երբ երեսնամյա որոշում կայացվեց կանգնեցնել Անաստաս Միկոյանի արձանը: Գուցե այդ արձանը չկանգնեցվի էլ, բայց այս արձանը կանգնեցնելու որոշումն օրը, կիսեմ: Սա դատարարական օր էր:

Ես չգիտեմ, Հայաստանի ո՞ր բնակավայրում է կանգնեցվել Արցախի հերոսամարտում զոհված զինվորի արձան, հուշարձան է, զոհադիմաց-զենեակի է, զինվորի, արձան: Ես չգիտեմ, թե ինչու մինչև օրս Հայաստանի որևէ բնակավայրում չկա, օրինակ, Խրաթի օրի արձանը, ով միայնակ զոհված զոհադիմացների էր իր վրա վերցրել եւ փորձում էր լուծել ժամանակի ազգային-դիմացական հարցերը: Զգիտեմ նաեւ, թե ինչու մինչև օրս Հայաստանում կանգնեցված չէ «Հայոց արձանական ազատագրողներ» համալիր հուշարձանը, որտեղ կողմ-կողմի կանգնած, կամ մտած կլինեն հայոց արձանները՝ բոլոր տեսակից գոյն մեկական ներկայացվածությամբ:

Բայց, ամենակարևորը, ես չգիտեմ, թե զիտեմ, երբ երեսնամյա կանգնած բոլոր արձանները «կենդանանան», ո՞ր կողմ է փայլելու Անաստասը, ո՞րն ձիու փայլին զուգընթաց, ո՞րն կիսանդրու լուռ ժողովին է արձանանալու, ո՞րն հեն է զուգեցնելու ջերմ, ազգային-դիմացական թեմաներով: Բայց եմքարում եմ, որ հաջորդ օրն առավոտյան Անաստաս էլ փայլում կանգնած չի լինի, որովհետեւ այս փայլուն Վարդան Մամիկոնյան, Հովհաննես Բաղդասյան, Հայկ Կոստանյան, Վահագն Կարամյան, Սասունցի Դավիթ կա, եւ բացի Հայկից ու Վահագնից՝ մյուսները, ի դեպ, ձիու են: մեծ սերերի մեծ ձիերը: Թումանյանն անդամայն մի բան կասի, Սարգսյանը կհիանա, Տերյանը կթախծի, Չարենցը իր ամբողջությամբ կիսի՞ խելագարված, «Տղամարդիկ» կծխեն եւ ձյուն կզար, ու, չնայած օթերեսաբարները դա կողմանակորեն մթնոլորտային ինչ-ինչ համազանգեցնելով, բայց «մեծ բոլորս կհասկանանք, թե ինչու հենց այդ օրը փայլում ձյուն եկավ»: Անաստասը կամ կիտանա, կամ կիտանացնեն, եթե սուր դավաճան է՝ կիտանացնեն, եթե մի փչ ազգային-դիմացական է, կիտանա, ինքնակամ, ամոթով, զղջումով... Որովհետեւ արձանը սրբի դեմ մի բան է, քանի որ Միկոյանը սրբի դեմ մի բան է:

Բայց, միեւնույն է, կանգնեն շահ սարիներ եւ Արցախն ազատագրած բազմաթիվ հայ զինադասեր, զինվորներ, բժիշկներ, կանայք, երեխաներ, հայեր, ինչ-որ դաշի սակ կիսեմ այն դատարարական օրը, երբ երեսնամյա որոշում կայացվեց կանգնեցնել Անաստաս Միկոյանի արձանը: Որովհե-

տե Արցախն ազատագրող՝ իր սեփական, կերտով, բնակությունը ուրիշ է, Արցախը համընդունաբար համընդունել է, առնվազն չի ընդգծել դրա համընդունաբար: Զե՛ր կարող, կոնկրետաբար, քա ո՞ր մնաց Միկոյանի՝ «երրորդ համաշխարհային դատարարական դիմացությունը», ո՞ր մնաց, եւ ինչու էր դեմ Ասալինի եւ Օրոնիկիձեի հետ նրա համընդունաբար ջերմ, ընկերական հարաբերությունները, ուրեմն այդ ամենը դեմ էր ոչ թե հայազգի Միկոյանին, այլ դատարարական խճուղի մեջ գտնված զոհված Անաստաս Միկոյանին, իսկ դրանք սարքեր բաներ են, իրարմերժ բաներ:

Նրա արձանը տեղադրելու որոշումն այսպես ղեկավարում է, որովհետեւ Արցախի ազատագրումը 22 սարի անց, այսօր փաստորեն, մեծ գրեթե սրբացնում են Արցախը համընդունաբար, հետաքննար, կանգնեն սարիներ եւ Արցախն ազատագրած զոհադիմացները...

Բայց մի բան էլ կա: Միկոյանի արձանը տեղադրելու կողմ են արտահայտվում Ռուսաստանի հետ այս կամ այն կերպ կապված զոհիչները, մարմինները, դիմացական կամ հասարակական կառույցները, նրանց աշխատակիցները: Իրենց իրավունքն

է, իրենց հիշողությունը, անուշ, բայց Միկոյանի արձանի տեղադրման որոշումը, առավել եւս նրա կանգնեցված արձանը ոչ մի կապ չունի եւ չի առոցիացվում հայ-ռուսական հարաբերությունների հետ, ավելի՛ն սեղ է այդ հարաբերություններում խրվող: Որովհետեւ, մեղմ ասած, երկիմաստ, իրարմերժ կերպարներով ազգամիջյան բարեկամությունները չեն ամրադրվում: Միկոյանը Հայաստանում լայն խմբերի համար ընկալելի չէ՝ իբրեւ հերոս, գրեթե սուրբ, ճիշտ հակառակը: Ուրեմն նրանով հայ-ռուսական հարաբերություններում սեղ է խրվում:

Այնինչ, երեսնամյա ՌԴ դեսպան Իվան Վոլոկինը Մոսկվայում հրատարակվող հայկական ռուսալեզու - ի հետ զրույցում հայտարարել է. «Վստահ եմ, որ Ռուսաստանը դեմ է ավելի ակտիվորեն հայտարարի Հայաստանի տեղեկատվական դատարար իր ներկայության մասին: Այս առումով որեւէ կասկած չկա: Սակայն հավանաբար դեմ է նաեւ այլ մեթոդներով զբաղվել Հայաստանում գործող այն հասարակական կազմակերպությունների չեզոքացմամբ, որոնք ցանկանում են սեղ խրել ռուս-հայկական հարաբերություններում»:

Այս փաստացի սղառնալիքն կանդաղադառնանք, անուշ, բայց ոչ այսօր: այսօր Արցախի ազատագրման օրն է. դա ոչ մի կապ չունի Անաստաս Միկոյանի, հայ-ռուսական հարաբերությունների հետ, զուցե այդ դատարար էլ սուրբ է:

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՎԵՔ Ազգ-իս

Հեռուստեստույթամբ, ռադիոյով, սրճագիր մամուլով ու համացանցով...

Ուրեմն՝ կարդացե՛ք «Ազգ»:

Մեր վերլուծաբանները, մեկնաբաններն ու թրթռակիցները Զեյ Կամար...

Մեր թարգմանիչները սարքեր լեզուներից Զեյ կծանոթացնեն նաև միջազգային հեղինակություն վայելող...

Մեր խմբագրությունը բծախնդիր ու շարժողությամբ կծանոթանա նաև Զեյ Կամարի ստեղծագործումն ու կարծիքն ու կիրառարկայի դրամ:

Ուրեմն՝ բաժանորդագրվե՛ք «Ազգ»-ին:

Ամեն ուրբաթ առավոտ, արեւանակա 48 շաբաթ, ընդամենը 9000 դրամով, Դուր...

Կանոնավոր հետեւելու համար «Ազգ»-ի հրատարակումներին՝ տարազան հիմնով...

Կարող եմ դիմել նաև «Ազգ»-ի սնորհույթյանը՝ 010-58.29.60 եւ 077 55.63.85 հեռախոսահամարներով...

ՎԱՃԱՐՎՈՒՄ Ե ԿԱՆ ՏՐՎՈՒՄ Ե ՎԱՐՃՈՎ ԱՎՏՈՏՆԱԿ՝ ՀԱԹ Բ-4 թաղ. ում: Հեռ.՝ 74-28-48, 094-854-744:

Երկայացվել է «Ոսկե ծիրան» Երեւանի 11-րդ միջազգային կինոփառատոնի ծրագիրը

«Ոսկե ծիրան» Երեւանի միջազգային կինոփառատոնը ՀՀ Մշակույթի նախարարության և իր գլխավոր գործընկեր՝ Հայաստանի հեռահաղորդակցության առաջատար օպերատոր ՎիվաՍեյ-ՄՍՄ-ի հետ...

յացնող մի քանի խորագրեր. մասնավորապես՝ «Ոսկե ծիրան»-ի ֆիլմերի ծրագիրը կդրվի «Ոսկե ծիրան»-ի ֆիլմերի ծրագիրը կդրվի «Ոսկե ծիրան»-ի ֆիլմերի...

«Լինելով արվեստի ամենամեծ ժողովրդականությունը վայելող ձևերից մեկը և արժանալի էլ հասարակական կյանքի բոլոր կողմերը՝ կինոն...

«Ոսկե ծիրան»-ի այս արվեստի մեկնարկը նվիրված է Մեր Գեղարվեստի հիշատակին՝ ի յարձրանում է ՎիվաՍեյ-ՄՍՄ-ի հիշատակին...

Հայաստանում Լիբանանի դեսպանատուն

Սիրելի լիբանանցիներ եւ լիբանանահայեր Լիբանանյան կարմիր խաչի նախագահը Կոչ է անում Հայաստանում բոլոր լիբանանցիներին...

Հայաստանում Լիբանանի դեսպան ժԱՆ ՄԱԿԱՐԱՆԻ

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Երեւան Բաղաճի Արաբիայի եւ Զամբիա-Չեյնոն վարչական շրջանների ընդհանուր իրավասության դասարանի վարչություն է զգևորվում...

Մեկնարկեց «Ազգային թատերասրահ» միջազգային երաժշտական 10-րդ փառատոնը

«Արվեստների թատերասրահ» մշակութային հիմնադրամը՝ ՀՀ Մշակույթի նախարարության աջակցությամբ, մայիսի 7-ից հունիսի 3-ը ներկայացնում է «Ազգային թատերասրահ» միջազգային երաժշտական 10-րդ փառատոնը...

կյանքում», - նշել է ՎիվաՍեյ-ՄՍՄ-ի գլխավոր սնորհ Ռուֆ Յիրիկյանը: Հայաստանի Ազգային թատերասրահի Որոմանկարների սրահում կայացավ հորեյվանական 10-րդ փառատոնի հանդիսավոր բացման համերգը: Հնչեցին Հենդլերի, Վիվալդիի, Մոցարտի, Ռոսինիի ստեղծագործությունները:

Հարություն Արզումանյանի ղեկավարությամբ, մենակատար՝ Արթուրի Խաչատրյան, մեցցո-սոպրանո (Շվեյցարիա): Փառատոնը հիմնադրվել է 2005թ.-ին: Յուրաքանչյուր զարուն այն հայ հանդիսատեսին է ներկայացնում դասական երաժշտական գլուխգործոցներ՝ հայ է օտարազգի ճանաչված երաժիշտ-կատարողների մասնակցությամբ:

www.armcongress.am

«ԱԶԳ» ՀԱՐԱԹԱԹԵՐԹ Հրատարակչության հոգ արի Հիմնադիր եւ հրատարակիչ «ԱԶԳ ՕՐԱԹԵՐԹ» ՍՊԸ Երեւան 0010, Հանրապետության 47 e-mail: azg@azg.am, azg2@arminco.com www.azg.am